440Clàssica&Jazz | Oriol Pérez Treviño | Actualitzat el 25/04/2023 a les 16:45

Una 'Manon' 'in crescendo' al Gran Teatre del Liceu

Crònica del musicòleg Oriol Pérez Treviño sobre la nova representació de 'Manon' de Jules Massenet al Liceu | L'òpera es pot veure fins al 3 de maig

La representació de 'Manon' al Gran Teatre del Liceu | Arxiu Gran Teatre del Liceu

No pot negar-se que hi havia i hi ha encara expectació al Gran Teatre del Liceu de Barcelona per a veure la producció de l'òpera *Manon* (1882) de **Jules Massenet** (1842-1912), un dels grans títols de l'etiqueta d'òpera francesa. La producció, provinent del Grand The?a?tre de Gene?ve de l'Ope?ra-Comique (París), produeix un estrany sentiment de barreja contradictòria on, en absolut, pot dir-se que no hi hagi moments de brillantor i inspiració amb altres d'ensopiment.

L'ensopiment, a judici del cronista, és causat per la idea d'Olivier Py de traslladar una òpera d'època, exactament del segle XVIII, a un escenari contemporani de baixos fons que acaba mostrant una estètica que no s'ajusta al context històric que requereix l'obra. Si aquest és un dels topalls d'aquesta *Manon*, la màgia l'assoleix, en canvi, **Marc Minkowski** que sembla haver fet les paus amb el públic liceista després de la seva discutida i controvertida trilogia *Da Ponte* de **Mozart** de la temporada passada. **Minkowski**, de nou, demostra ser un dels més profunds coneixedors del repertori francès del gènere, des de **Lully** fins a **Debussy**. Aquest coneixement no implica, automàticament, però, que tot l'enfocament acabi sempre funcionant. Si bé s'assoleixen moments de màgia, altres cauen en l'avorriment. El perquè? No crec que sigui problema de la partitura de **Massenet**, sinó més aviat que vam assistir a l'estrena i ben segur que el resultat anirà *in crescendo*.

No va decebre, en absolut, la participació de la parella de solistes estatunidenca formada per la

soprano **Nadine Sierra** (Manon) i el tenor **Michael Fabiano** (Des Grieux), aquest darrer substituint a l'anunciat **Javier Camarena**. Cant solvent i segur que va demostrar conèixer a fons la veritat d'una obra molt més que alguns afeccionats que, molt segur d'ells mateixos, han tingut la valentia d'escriure des dels seus blogs que la soprano repensi la seva carrera. Contra gustos no hi ha res escrit, és clar, però comença a ser hora de demanar on és el respecte per als artistes i quins són els coneixements vocals i musicals com per anar demanant a una de les sopranos més cotitzades del moment que reformuli l'enfocament del seu treball.

Instal·lats en una visió de l'òpera, herència directa del divisme d'altres èpoques, considero que ens costa concebre els elencs vocals com una qüestió de conjunt. En aquest aspecte, el conjunt funciona d'allò més bé amb les aportacions dels barítons **Laurent Naouri** (Comte Des Grieux) i **Alexandre Duhanel** (Lescaut) que mostren el coneixement de quina ha de ser la seva aportació en una òpera que, malgrat no ser de les preferides del públic, juga un paper més que destacat en la història del gènere i en el reflex de la societat parisenca del moment. Quant a la resta de personatges, van estar correctes amb alguna més que millorable contribució, en especial en el trio femení de Pousette, Javotte i Rosette.

En resum, una *Manon in crescendo* on sobresurt el musical per sobre de l'escènic i on, una vegada més, s'obren les portes a la reflexió i a prendre consciència que no tot allò modern i traslladat al nostre temps funciona en totes les òperes. Pel que hem vist, sembla que *Manon* n'és el cas.

FITXA TÈCNICA

Jules Massenet - *Manon*.
Gran Teatre del Liceu.
Nadine Sierra, **Michael Fabiani**, **Laurent Naouri**, **Alexandre Duhanel** i altres.
Cor i Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu.
Direcció escènica: Olivier Py. Direcció musical: **Marc Minkowski**.
Del 20 d'abril al 3 de maig